

Dette meddelte Miljøkontrollen Nyhavns Erhvervsforening, der repræsenterer en del af de konfliktramte restaurationer, i et brev af 30. juli 1996 i erkendelse af, at man ikke for tiden er i stand til at etablere en alternativ ordning.

Samtidig tilkendegav man, at man ikke har indvendinger imod, at de konfliktramte restaurationer under konflikten selv drager omsorg for affaldsbortskaffelsen.

I et senere brev til foreningen har man afvist affaldet til forbrænding på de kommunale forbrændingsanlæg.

For så vidt angår det retlige grundlag for affaldsindsamlingen i Nyhavn har Miljøkontrollen bl.a. oplyst, at restaurationserne indtil for nylig har medvirket i en indsamlingsordning iværksat i henhold til bekendtgørelse nr. 883 af 11. december 1986 om kommunal indsamling af madaffald fra storkøkkener, som er udmøntet i Københavns Kommunes regulativ af 19. juni 1991 for håndtering og bortskaffelse af madaffald fra storkøkkener. Disse regler pålægger kommunerne pligt til at etablere indsamlingsordninger for madaffald.

På grund af etableringen af et centralsuganlæg omfattende alle private beboelser og virksomheder i Nyhavn, har restaurationserne, herunder de konfliktramte, fået dispensation fra at være tilsluttet madaffaldsindsamlingsordningen i medfør af regulativets § 15.

I den aktuelle situation, hvor restaurationserne ikke kan benytte centralsuganlægget, har Københavns Kommune fortsat en pligt til at opretholde indsamling af affaldet i følge § 36 i affaldsbekendtgørelsen.

Da R 98 som følge af konflikten ikke er i stand til at fjerne affaldet, har Miljøkontrollen som nævnt ovenfor undersøgt muligheden for at etablere alternativ bortskaffelse for de konfliktramte restaurationer, hvilket ikke er lykkedes.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke regler for, hvorledes kommunen skal forholde sig i en situation, hvor det i praksis ikke er muligt for en kommune at opfylde den lovgivningsmæssige pligt til at etablere indsamling på grund af fagretlige regler.

Det er imidlertid et grundlæggende princip, at hverken private eller forvaltningsmyndigheder kan forpligtes ud over det mulige.«

Miljøkontrollen har på den baggrund fritaget de konfliktramte restaurationer fra indsamlingsordningen og i stedet konkret anvist affaldet til det kommunale forbrændingsanlæg. Fritagelsen er således meddelt under henvisning

til, at der i den konkrete situation foreligger force majeure.

Miljøstyrelsen har til Miljøkontrollens redegørelse bemærket følgende:

»Det er Miljøstyrelsens vurdering, at der på baggrund af det i sagen oplyste foreligger, en force majeure-lignende situation, der kan begrunde, at de konfliktramte restauranter i Nyhavn kan fritages for deltagelse i den kommunale indsamlingsordning for dagrenovation og dagrenovationslignende affald.«

Spm. nr. S 1068

Til fødevareministeren (15/1 97) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvad han har gjort for at sikre, at EU's nye fiskeriaftale med Mozambique er i overensstemmelse med den generalplan for udviklingen af fiskerisektoren, som Danida har udarbejdet i samarbejde med Mozambiques regering, herunder om aftalen er i overensstemmelse med den ønskede fattigdomsorientering i bistanden, og om det er i overensstemmelse med EU's fælles fiskeripolitik, når spanske kuttere fisker efter rejer i mozambiquansk farvand, som allerede er truet af overfiskeri?«

Begrundelse

Danida har i samarbejde med Mozambiques regering udviklet en generalplan for fiskerisektoren i landet. Hensigten med den er en satsning på fiskeri med mindre kuttere, som bringer fisken ind til forarbejdning i landet. Man ønsker også en begrænsning af fiskeriet med store trawlere, som forarbejder fiskene ombord, da det hverken giver arbejdspladser eller udvikling i Mozambique.

EU forhandler for tiden om en fiskeriaftale med Mozambique, hvor tanken er at lave joint ventures mellem EU-fiskere, som har trawlere, og mozambiquanske fiskere, som har kvoter til at fiske efter rejer. Dette anses for at være problematisk, da der allerede er tegn på overfiskeri af rejer, og da trawlerfiskeriet belaster de sparsomme ressourcer. Derudover betyder det, at der ikke bliver rejer tilbage til lokale, kystnære fiskere, som fisker fra joller. Disse fiskere hører til de fattige grupper i befolkningen, og deres